După meciurile luptătorilor noștri cu echipa R. F. Germane și înaintea întîlnirii cu Finlanda

La un interval de numai o zi, luptătorii din reprezentativa țării noastre au susținut două întîlniri cu echipa R. F. Germane. Rezultatele obținute — o victorie cu 5-3 și un meci egal — constituie un frumos succes al sportivilor noștri, cu atît mai important cu cît a fost realizat în fața recenților învingători ai puternicei naționale finlandeze. Oaspeții veneau însă „recomandați“ nu numai de ultima victorie, ci și de o vastă experiență și o bogată tradiție în sportul luptelor. Ei au confirmat toate bunele aprecieri pe care le făcuseră cei care i-au mai văzut concurînd. Au impresionat prin viteza în acțiune, prin rezistență și prin dîrzenia cu care și-au apărat șansele. Au lucrat cu garda pe stînga, ceeace a constituit pentru mulți dintre luptătorii noștri o serioasă dificultate și au pus un serios accent pe lupta activă, încercînd acțiuni din viteză, de predilecție turul de cap și saltul. Ei au reușit — de asemenea — în unele cazuri să speculeze greșelile luptătorilor noștri. S-a remarcat însă tendința tuturor de a utiliza unele acțiuni nepermise, ca lucrul cu picioarele, răsucirea degetelor etc. In unele cazuri (exemplu meciul Bularca—Böse) asemenea acțiuni neregulamentare i-au privat pe sportivii noștri de rezultate favorabile.

Din echipa oaspe s-au detașat, Winfried Dietrich (cat. grea), Horst Hess (cat. 79 kgr.) și Fritz Dierscherl (cat. 87 kgr). De altfel, și rezultatele obținute de aceștia pe plan internațional le confirmă valoarea.

Ca urmare a succesului înregistrat se pot trage o serie de concluzii privind lotul nostru reprezentativ. In primul rînd constatarea îmbucurătoare că luptătorii noștri fruntași au depășit „momentul“ — destul de lung — de criză de formă manifestată în întîlnirile din Egipt și mai ales la „mondiale“ confirmînd deci — în mod strălucit — rezultatele de la Pola. Deosebit de important este faptul că avem acum în lotul R.P.R. o rezervă de cadre destul de numeroasă și mai ales de bună calitate. Astfel, pot fi alcătuite în momentul de față două echipe, aproximativ egale ca valoare. Această constatare reiese mai ales din buna comportare a tinerelor elemente care au făcut parte din cele două echipe romînești în meciurile cu formația R. F. Germane. Se poate spune chiar că la Cluj, echipa — cu trei luptători noi — a avut o evidentă superioritate față de prima formație a concurat mai curajos, cu acțiuni mai variate, depășind prin elan și inventivitate pe adversari, aceiași care au pus în dificultate pe unii dintre fruntașii noștri. In privința formării a două echipe facem însă o precizare: la primele cinci categorii situația este clară — pot fi aliniați cîte doi și chiar cîte trei luptători de valoare sensibil egală. Nu aceeași situație o întîlnim la ultimele trei categorii de greutate și mai ales la categoria grea. La categoriile de 79 și 87 kgr. problema selecționării unor elemente de valoare este foarte dificilă, dar s-au găsit unele soluții. In schimb la categoria grea problema rămîne încă nerezolvată: nu avem încă un luptător capabil să facă față cu succes unei confruntări pe plan internațional.

In linii mari în aceasta a constat diferența dintre formațiile romînești și echipa R. F. Germană: la primele cinci categorii superioritatea a fost de partea noastră, iar la ultimele trei s-au impus oaspeții.

Ca de obicei, și după întîlnirile cu echipa R. F. Germană s-a analizat în spirit critic comportarea formațiilor noastre. Analiza — la care a participat activ cunoscutul antrenor maghiar Karpaty Carol, arbitrul celor două meciuri — a scos în relief nu numai succesul luptătorilor noștri ci mai ales lipsurile manifestate în general și de fiecare sportiv în parte. Cu atît mai prețioasă s-a dovedit a fi analiza, cu cît ne aflăm în preajma altui mare eveniment pentru luptătorii noștri și anume meciul de la 10 decembrie cu echipa Finlandei.

In ritmul cu care progresează acest sport pe tărîm internațional, numai cei care își elimină lipsurile pot obține succese. De aceea luptătorii noștri au ascultat cu atenție observațiile și desigur vor căuta să elimine lipsurile manifestate.

S-a vădit predilecția sportivilor noștri pentru lupta la parter și tendința accentuată pentru o luptă închisă, de așteptare, din picioare. La parter se execută bine reburul, suplesul, iar unii execută destul de corect centura laterală. In schimb, niciunul n-a încercat în lupta din picioare turul de cap sau turul de brațe. Doar Cuc a încercat saltul din picioare, dar l-a executat greșit, iar Solcz a reușit printr-un dublu salt să-și asigure victoria. Ori, așa cum s-a accentuat, executarea saltului trebuie să intre în bagajul luptătorilor de valoare. Prin executarea saltului se urmărește și atacul și contraatacul: chiar dacă adversarul ar încerca să contreze, atunci cel care execută saltul poate trece imediat la „ruperea“ în față a adversarului. In orice caz este nevoie de mai multă fantezie și variație în combinații, de mai multă exploziviitate care lipsesc în mare măsură la luptătorii mai vîrstnici. Firește că aceste lipsuri se pot remedia prin sprinturi multe, lupte de durată scurtă cu intensitate mare etc. Tinerii care au evoluat au arătat destul talent, au lucrat cu elan, în viteză și au mari perspective de dezvoltare. Ei au arătat însă o insuficientă stabilitate, care se poate remedia prin crosuri și luptă propriu zisă.

Și acum cîteva aprecieri despre fiecare luptător care a evoluat în meciurile cu sportivii din R. F. Germană. **D. Pîrvulescu**: unul din cei mai echilibrați luptători, ridică bine la parter, trebuie să lucreze însă și la picioare, încercînd turul de cap și de brațe, **Fr. Horvath**: luptător care a dat satisfacție cel mai mult în ultima vreme. Are voință, luptă foarte bine la parter, în picioare este însă insuficient de activ. Trebuie să insiste pe acțiunile în picioare și pe apărarea la parter. **I. Popescu**: Foarte rutinat, puternic, luptă bine la parter unde ridică de predilecție prin rebur. Din picioare nu este însă suficient de activ. **M. Scholtz**: luptător puternic cu o bună stabilitate. A concurat destul de bine și a executat corect un salt. Nu trebuie să se mărginească la o singură acțiune în tot meciul deoarece aceasta îi poate cauza multe neplăceri. **D. Cuc**: luptător cu o mare experiență de concurs, dar insuficient de calm. Deși a condus la puncte a pierdut întîlnirea, datorită nervozității și a unei greșite orientări tactice. Saltul pe care-l execută trebuie făcut cu o îndoire a spatelui, mai accentuată și într-o viteză mai mare. **Gheorghe Dumitru**: luptător talentat, cu mari perspective. Lucrează inteligent și în viteză. Nu are suficientă stabilitate. Trebuie să lucreze pentru retușarea tehnicii și a rezistenței. **M. Belușica**: a avut o comportare palidă. La parter a încercat mai multe acțiuni și n-a terminat nici una. Rămîne totuși unul din oamenii de bază ai echipei. **V. Bularca**: Luptător dinamic, și-a sufocat adversarul în primele șase minute. Apoi a scăzut treptat, nemai avînd suficientă rezistență. Trebuie să lucreze mai mult la antrenamente și să-și coordoneze respirația. **Gh. Popovici**: Tînăr cu mari posibilități, dotat cu un fizic corespunzător. A manifestat însă o teamă nejustificată de adversar. **L. Bujor**: A avut comportări diferite în cele două meciuri. Ridică bine la parter, dar se apără slab. Va trebui să exerseze căderile înapoi și întoarcerile. **Gh. Marton**: După chiar propriile sale explicații a intrat învins pe saltea din cauza unei emoții nejustificate. N-are stabilitate. **O. Forai**: A luptat cu mult curaj la Cluj, dar diferența apreciabilă de vîrstă și greutate față de adversar și-a spus cuvîntul.

Arbitrajul a corespuns în general. Din păcate însă părerile arbitrilor n-au coincis la unele întîlniri. De pildă, arbitrul german Hans Heubach n-a ținut seama de aprecierea obligatorie (după cum s-a stabilit la ședința tehnică) a arbitrului neutru. Din această cauză unele decizii ale acestuia în meciul Bularca-Böse l-au dezavantajat pe luptătorul romîn.

Succesul realizat de luptătorii noștri va trebui să fie urmat și de alte comportări asemănătoare, care să ducă pe culmi și mai înalte prestigiul sportivilor din țara noastră.

I. ȘEINESCU

Din țara constructorilor comunismului

Despre întîlnirile dintre baschetbalistele sovietice și maghiare

In a doua jumătate a lunii trecute, în capitala Uniunii Sovietice au poposit din nou oaspeți sportivi de peste hotare. De data aceasta erau baschetbaliste maghiare, venite pentru a se întîlni cu cele mai bune jucătoare sovietice. Echipa feminină a R.P. Ungare a jucat împotriva reprezentativei U.R.S.S. și a echipei sovietice de tineret.

Acesle întîlniri au avut o importanță deosebită în pregătirile acestor echipe, care — toate trei — vor participa la Marele Premiu al orașului Praga, competiția internațională feminină care începe mîine în capitala R. Cehoslovace

De aceea, socotim interesant să redăm aci cîteva declarații ale antrenorilor celor trei echipe, făcute la încheierea vizitei baschetbalistelor maghiare la Moscova.

SZABO JANOS (antrenorul echipei R.P. Ungare): „Impotriva echipelor Uniunii Sovietice, noi nu contam pe victorie. Și dacă reprezentativa maghiară a reușit să le opună o rezistență demnă, aceasta este pentru noi un succes. Dacă aș fi întrebat acum care din cele două echipe sovietice este mai bună, ar trebui să mă gîndesc foarte serios. Este însă limpede un lucru, că ambele echipe sovietice — atît prima garnitură, cît și echipa tinerelor — sînt pretendente la primele locuri în viitoarele întreceri internaționale. Noi rîvnim la împlinirea unui gînd: să cîștigăm măcar un meci în fața baschetbalistelor sovietice, cele mai bune din lume!“

STEAPAS BUTAUTAS (antrenorul echipei de tineret a U.R.S.S.): „Mai întîi vreau să subliniez că noi am avut posibilitatea să ne pregătim pentru întîlnirea cu jucătoarele maghiare. E drept, eu ca antrenor, aveam îndoieli dacă tinerele noastre sportive vor executa întocmai planul de joc și dacă acest meci de răspundere nu le va provoca un plus de nervozitate. Iată însă că temerile mele au fost infirmate pe teren. Din primele minute, echipa a funcționat exact și cu mult calm. Totuși, în ciuda acestui succes categoric, eu nu pot face o apreciere asupra perspectivelor care le așteaptă pe tinerele echipei noastre în Marele Premiu de la Praga“.

IVAN LISOV (antrenorul echipei reprezentative a U.R.S.S.): „Tinerele noastre au obținut o victorie mai categorică de cît reprezentativa țării, în meciul precedent. Este drept, am impresia că atunci echipa U.R.S.S. n-a jucat la valoarea ei cea mai bună, iar în schimb în a doua întîlnire vizitatoarelor noastre nu le-a mers jocul. Oricum ar fi, însă, baschetbalistele noastre tinere și-au demonstrat forța și aceasta mă bucură, chiar dacă echipa mea capătă un nou concurent serios în turneul de la Praga!“

Prima zăpadă căzută în pădurile din jurul Moscovei n-au împiedicat pe sportivii din Capitala U.R.S.S. să-și continue antrenamentele în aer liber. Această atletă sîrguincioasă aleargă cu tot atîta rîvnă pe aleea pe care au căzut primii fulgi.

Experiența dinamoviștilor

Pentru antrenamentele atletice pe timp de iarnă

Nivelul performanțelor atletice depinde în bună măsură de justa organizare a antrenamentului de-a lungul întregului an, incluzîndu-se în aceasta și perioada de iarnă (decembrie-aprilie).

Asemenea antrenamente sistematice în tot anul, au loc și în secția centrală de atletism a asociației polisportive „Dinamo“ (antrenor principal N. Karakulov). Aci, pregătirile și competițiile din iarna 1954-1955 au avut loc mai cu seamă în aer liber. Pentru aceasta a fost folosită o pîrtie specială din rumeguș de lemn și sectoare de zăpadă bătătorită pentru aruncări. Munca pentru dezvoltarea unor calități ca forța, suplețea agilitatea s-a desfășurat, în schimb, în sală, folosindu-se pentru aceasta haltere, scări de gimnastică și alte aparate speciale.

Ca rezultat al acestor antrenamente, chiar la sfîrșitul lunii aprilie și la începutul lunii mai 1955, mulți atleți dinamoviști au obținut rezultate deosebit de înalte. Astfel, N. Kuciurin a alergat 800 m. în 1:51,6 și 1500 m. în 3:52,6; A. Solomko 1500 m. în 3:53,6; Nina Cernosok — 800 m. în 2:11,2; Zoea Safronova — 100 m. în 12,1 și 400 m. în 57,5; Nina Tolstaia a aruncat discul la 47,02 m.; O. Grigalka — a aruncat discul la 52,36m., iar greutatea la 16,89 m.

Apoi, în cursul sezonului de vară, majoritatea acestor sportivi și-au îmbunătățit și mai mult performanțele, stabilind chiar o serie de recorduri unionale și mondiale.

Obiectivele antrenamentului pe timp de iarnă sînt următoarele: pregătirea fizică generală, perfecționarea tehnicii sportive, menținerea și ridicarea nivelului pregătirii speciale.

Experiența muncii de pregătire a atleților de la „Dinamo“ a dovedit că se pot face antrenamente iarna în aer liber chiar la o temperatură de minus 20—22 grade. Durata unui antrenament este de 90—100 minute, iar pe timp cu vînt puternic 70—75 minute.

In organizarea acestor antrenamente în aer liber este necesar mai întîi să ne gîndim la instalațiile de la locul de antrenament, la echipamentul și încălțămintea sportivilor.

Nu este greu să pregătim un teren. Pentru aceasta trebuie să alegem o alee într-un parc care să fie bine ferită de vînt prin desișul de arbori și care să poată fi luminată pentru antrenamentele de seară. Terenul este nivelat, apoi tăvălugit sau bătătorit. Pe el se presară zgură, nisip sau cenușă. Dupa aceasta se tăvălugește a doua oară.

Pentru sărituri se sapă o groapă cu dimensiuni de aproximatix 6×3 m., adîncă de 0,75—1m. La fund se așează crengi de brad sau paie, iar pe deasupra se presară rumeguș de lemn.

Sectoarele de aruncări și gropile de sărituri se acoperă cu „capace“, pentru ca să nu ningă deasupra lor. Aceste capace se scot în timpul antrenamentelor.

Este important de arătat că discul și greutatea trebuie încălzite înainte de începerea antrenamentului, de aceea ne vom îngriji de instalarea unei sobe de fontă.

Echipamentul atleților pentru antrenamentul în aer liber trebuie să cuprindă neapărat treninguri groase sau costume de schi. Pe un timp fără vînt, pentru sărituri sau alergări se pot folosi pulovere de patinaj. Pe cap punem căciulițe de patinaj.

Alergările de viteză, starturile ca și exercițiile pentru sărituri și alergări se efectuează în pantofi de atletism. Pentru antrenamente pe zăpadă nebătătorită, ca și pentru executarea exercițiilor de gimnastică, cel mai bine este să folosim pantofii de baschet. Să nu uităm că încălțămintea trebuie aleasă cu un număr mai mare, pentru ca atletul să poată îmbrăca o pereche de ciorapi de lînă. Nu este recomandabil să facem antrenamente în ghete grele de schi, pentru că o asemenea muncă exclude lucrul mușchilor de la talpă și al ligamentelor labei.

In a doua jumătate a perioadei de pregătire este necesar să se programeze competiții odată sau de două ori pe lună. Aceasta va produce o înviorare în programul de antrenament. Totuși competițiile pe timp de iarnă trebuie privite numai ca un mijloc pentru obținerea de rezultate mai înalte în perioada de bază. Pentru aceasta nu trebuie să forțăm ritmul antrenamentelor înaintea unor asemenea competiții.

B. VORONKIN
antrenor de atletism
al asociației „Dinamo“

PARCUL IȘI AȘTEAPTĂ VIZITATORII...

Moscova. Parcul central de cultură și odihnă „Gorki“...

De cînd au căzut frunzele arborilor, pe largile alei domnește o liniște neobișnuită. Vizitatorii s-au împuținat, băncile stau triste și pustii. Mai e puțină vreme, însă, și aci va pulsa din nou acea activitate clocotitoare cu care este obișnuit frumosul parc. Pe patinoare, pe aleile de gheață, vor apărea mii de patinatori.

Parcul Gorki este locul de întîlnire preferat al patinatorilor din Moscova. In sezonul trecut, veneau aci aproape 40.000 de vizitatori pe zi. Patinajul este doar sportul cel mai iubit al locuitorilor capitalei, în timpul iernii.

In momentul de față, patinoarele marelui parc își termină „toaleta“ dinaintea sezonului de iarnă. Pentru aceasta s-au făcut aci mari amenajări. In primul rînd, este de remarcat că suprafața totală a gheții din teritoriul parcului va fi mărită cu 5000 m. p. In total, patinatorii vor avea la dispoziție aci 112.000 m. p. de gheață naturală sau artificială. Ca să ne putem da seama de amenajările care se fac aci, este suficient să amintim că în pavilionul cu vestiare Nr. 1 pot fi serviți în mod simultan 5000 de patinatori. La dispoziția vizitatorilor funcționează un restaurant, cinci bufete, șase gherete alimentare.

Surprize plăcute așteaptă pe micuții vizitatori ai patinoarului pentru copii. Acolo ei vor găsi un teren pentru „volei pe zăpadă“ și „gorodki pe gheață“.

In fața unor asemenea perspective, nerăbdarea patinatorilor din Moscova, care așteaptă primul ger, este pe deplin justificată!